

вено, съ подутини, но никой не обръщаше внимание на това, никой ме не жалѣше. Всички знаяха, че ни-

кой не се е научилъ безъ да е падаль много пжти, затова когато се строполяхъ съ главата надолу, смѣха ми се и ме подиграваха.

Малко по малко азъ изучихъ всичко, което трѣбваше да знае всѣки отъ племето ни. Владѣяхъ добре оржжието, безъ да се колебая, катерѣхъ се и на най-високитѣ дървета, умѣяхъ да проследя и въ най-неблагоприятната мѣстность и човѣкъ и звѣрь. Скоро щѣхъ да постѣпя въ отряда на младитѣ войници, когато изведнажъ се случи нѣщо, което измѣни съвсемъ живота ни.

Отъ много години бѣлитѣ не ни безпокояха въ нашата суха, безплодна земя. Ала прѣсна се изведнажъ слухъ, че преселницитѣ идватъ къмъ нашата страна. Намѣриха злато близо до мѣстото, дето живѣхме и

Катерене по каучуковитѣ дървета.